

gangspunkt, som alle ordførere også har taget i dag, hvilket jeg var glad for at høre.

Jeg var også glad for de tilkendegivelser, der kom fra den socialdemokratiske ordfører. Uden at ville polemisere i unødigt høj grad vil jeg alligevel tillade mig at sige oven på en fordragelig debat, at jeg synes, det er nye toner i forhold til det, som i hvert fald den tidligere justitsminister, hr. Frank Jensen, før har givet udtryk for. Sådan som jeg husker de gange, hvor jeg har taget sagen op over for den tidligere justitsminister, var der sådan set hverken noget galt med praksis eller med lovgivningen.

Her synes jeg, at den socialdemokratiske melding i dag var fin. Der var ikke fuldt ud tilslutning til Kristeligt Folkepartis forslag, men man var villig til også på baggrund af de undersøgelser, der bliver iværksat, at se fordomsfrit på de forslag, vi har fremsat, og på, hvad undersøgelsesresultaterne måtte vise.

Tak også til ordførerne fra Det Radikale Venstre og fra Dansk Folkeparti; Dansk Folkeparti for den nærmest uforbeholdne støtte til Kristeligt Folkepartis forslag.

Der er rejst særlig kritik, for så vidt angår to punkter i vores beslutningsforslag, hvor det første punkt er om en ny 3-års-regel, som flere ordførere oplever som meget firkantet. Det kan selvfølgelig diskuteres, og også vi er selvfølgelig åbne over for at diskutere slige sager, men jeg vil sige, at jeg tror, at en sådan ny 3-års-regel vil være en klar forbedring i forhold til nuværende praksis.

Vi skriver, at det skal være under hensyntagen til barnets tarv. Så kan man altid diskutere: Hvad er forskellen på den nuværende 5-års-regel og den 3-års-regel, vi foreslår? Her tror vi, at det kunne gøre en forskel i den forstand, at der umiddelbart er adgang til i dag at få genoptaget en sag inden for de 5 år, og det synes vi altså uanset hr. Helge Adam Møllers forsøg på at problematisere ved et eksempel vil være bedre. Men nuvel, det er jo noget af det, vi kan diskutere videre under udvalgsarbejdet.

Det kan vi også i forhold til det andet punkt, som var det, flere ordførere fandt der kunne være problemer i, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne skal ind i billedet i forhold til at kunne regulere samværsregler. Det har vi fundet var nødvendigt, for at man her og nu også fik mulighed for kommunalt at agere i forhold til det ansvar, der også påhviler de kommunale og sociale myndigheder. Men nuvel, jeg har lyt-

tet til argumenterne, og det er vi selvfølgelig også villige til at diskutere.

Så vil jeg knytte et par kommentarer til SF's forslag. Jeg vil sige, at i hovedsagen er vi især enige om dette med at styrke barnets rettigheder og det med, at barnet skal høres.

For så vidt angår B 53, at Retsplejerådet skal gå ind og vurdere de her fogedsager, synes jeg dels som ministeren, dels på grund af det faktum, at Retsplejerådet måske ikke er det råd, der har den største børnesagkyndighed, uanset at SF vil supplere rådet med to børnesagkyndige, at det ikke er stedet at gøre det.

Det er o.k., at ministeren iværksætter en undersøgelse, men ellers synes vi, at vi har dokumentation nok bl.a. fra Børnerådet, der kunne tilsige ændringer, og Børnerådet har jo bl.a. i et notat af 18. december fra sidste år foreslået, at fogeden kun skal kunne gennemtvinge samvær efter en samtale med barnet og efter en børnesagkyndigs vurdering. Men også det må vi vende tilbage til og se på, hvordan det kan blive udformet i praksis. Jeg vil godt sige, at for os at se skulle vi gerne derhen, hvor børn overhovedet ikke blev udleveret med tvang.

I L 115 er der nogle enkelte forskelle i forhold til Kristeligt Folkepartis forslag. Jeg synes, at det kan være betænkeligt, at der skal fastsættes overvåget samvær, hvis barnet kunne være bragt uden for hjemmet, hvis samværsforælderen havde været bopælsforælder. I sådanne tilfælde bør samværet nogle gange helt ophæves og altså ikke bare fastsættes som et overvåget samvær.

Kl. 16.25

Jeg tror også, at der i forhold til det at høre barnet kan være en risiko for en form for, skal vi kalde det overhøring i SF's beslutningsforslag, selv om vi altså er enige i intentionerne.

Så der er forskelle mellem SF's og Kristeligt Folkepartis forslag, om end hovedintentionerne absolut er identiske.

Lad mig afslutningsvis sige, at jeg er enig med de ordførere, der flere gange har sagt, at vi ikke kan løse alle de problemer, der er på området, ved lovgivning alene, men jeg synes alligevel, at vi som lovgivere har en stærk forpligtelse til, hvis såfremt ifald vi finder, at praksis ikke er god nok, at gå ind og ændre det, der kan ændre praksis, nemlig først og fremmest lovgivningen.

Jeg vil i hvert fald takke for, at alle ordførere i dag helt utvetydigt har haft de samme intentioner, som vi har haft fra Kristeligt Folkepartis side. Så kan det være, at vi havner på forskellige